సీరియల్ కథ :

ముద్దబ్బాయి కథ

రచన :
శ్రీ రేగులపాటి కిషన్‌రావు.

(గతసంచిక తరువాయి)

ఆ డ్రామాలో శ్రీ కృష్ణునిపాత్రకు డైలాగులు చాలా తక్కువగా వున్నాయి. ఆపాత్రకు మారుతిని ఎన్నుకున్నారు. మారుతి కాస్త ఉత్సాహంగానే ఒప్పుకున్నాడు.

వేషాలకోసం రంగులు తెచ్చారు. శ్రీ కృష్ణునివేషానికి అవసరమైన నీలిరంగు తెచ్చేసందర్భంలో ఎక్కడో పడిపోయింది. అది ఎవ్వరూ గమనించలేదు.

నాటకం నడుస్తూవుంది.

'మరో అరగంటలో నీ పాత్రకూడా వస్తుంది. వేషం వేసుకుందువురా' అన్నాడు మేకప్ మాస్టర్.

మారుతి మేకప్‌రూముకు వచ్చాడు. నీలిరంగుకోసం వెదకితే కనబడలేదు. మేకప్ మాస్టర్ హెడ్‌మాస్టర్‌గారికీవిషయం చెప్పాడు. హెడ్‌మాస్టర్ కాస్త విసుగుతో అన్నాడు. 'ఇప్పుడేం చేద్దాం?'

'బొగ్గు పుయ్యండి సార్' అన్నాడు అక్కడ నిలబడిన ఓ పదవతరగతి విద్యార్థి.

'అలాచేస్తే బాగానే వుంటుంది. కానీ జ్ఞాపకంలేక ముట్టుకున్నా, దురదపెట్టినప్పుడు గోక్కున్నా ముఖం, చేతులు వికారంగా తయారవుతాయి' అన్నాడు మరోవిద్యార్థి.

పొటాషియం పెర్మాంగనేటులో నీటిచుక్కలువేసి ముఖానికి పుయ్యండి, కృష్ణునివేషం చక్కగా కుదరడమేకాకుండా తుడిచినాపోదు' అన్నాడు పొటాషియం పెర్మాంగనేటు ధర్మాలు జ్ఞాపకంవున్న ఒక విద్యార్థి.

హెడ్‌మాష్టారు ప్యూన్‌ను పిలిచి సైన్సు మాస్టర్‌దగ్గర వున్న ల్యాబ్ తాళపుచెవులు తెమ్మన్నాడు.

సైన్సుమాష్టారుకు డ్రామాలంటే చాలా ఇష్టం. అతడు స్టేజీముందు కూర్చుండి డ్రామా చూస్తున్నాడు.

ప్యూన్ అయిదునిమిషాలతర్వాత తాళపుచెవులు తెచ్చాడు. మేకప్ మాస్టర్ ల్యాబ్‌కువెళ్లి పొటాషియం పెర్మాంగనేటు తెచ్చాడు. మారుతి ముఖానికి పూశాడు. మారుతి వికృతంగా ముఖం పెట్టాడు.

స్టేజిమీదికి వెళ్ళాక అతడు ముఖం చిట్లించుట ప్రారంభించాడు. ప్రేక్షకులు కేకలు వేశారు. మారుతి డైలాగును చెప్పడం మరచిపోయి అల్లరి చేయకండి, అల్లరి చేయకండి' అన్నాడు.

'నువ్వు ముందు అల్లరిచేయకుండా స్టేజిమీదినుండి వెళ్ళిపో' అన్నారు కొందరు కొంటెపిల్లలు.

'ఇంకో నాలుగు డైలాగు లున్నాయి అని

'మారుతీ! ప్రేక్షకులతో మాట్లాడకు' అన్నాడు భీముని వేసిన విద్యార్థి. అదివిన్న ప్రేక్షకులు గొల్లున నవ్వారు.

నాటకానికి దర్శకత్వం వహిస్తున్న మాష్టారు పరదా కిందికివేయించి స్టేజిమీదికివచ్చి విద్యార్థి నటులకు ఏదో కొన్ని సూచనలిచ్చారు. మళ్ళీ పరదా పైకి లేచింది.

ఎలాగైతేనేం; డ్రామా పూర్తయింది.

మారుతికూడా అందరిలాగే కొబ్బరినూనె ముఖానికి పూసుకొని తుడుచుకున్నాడు. రంగు పోలేదు, సబ్బుపెట్టి కడుక్కున్నాడు, రంగుపోలేదు.

ఈ విషయం సైన్సు మాష్టారుకు తెలిసింది. 'ఛ ఛ! ఎంతపని చేశావోయ్. ఆరంగు పోవడానికి కనీసం రెండు మూడు రోజులైనా పడుతుంది. బలవంతంగా రంగును పోగొట్టుకోవాలని ప్రయత్నిస్తే బొబ్బలెక్కుతాయి' అన్నాడు.

'అయితే మాష్టారూ! నన్ను ఈముఖంతోనే ఇంటికి వెళ్లమంటారా? ఇలాగనుకవెళ్తే మా అమ్మ [illegible]ం వద్దంచదు. తిట్లు వడ్డిస్తుంది.'

'అయితే ఇప్పుడేం చెయ్యమంటావు. ఈముఖం ఇవ్వమంటావా?' అన్నాడు మేకప్ మాస్టర్.

అక్కడ వున్నవారందరూ గొల్లున నవ్వారు.

మారుతి తలనిండా బట్ట కప్పుకొని ఇంటివైపు పరుగు తీశాడు.

* * *

ఆరోజు ఆదివారం.

ఎనిమిదవతరగతి విద్యార్థులంతాకలిసి గోదావరినది దగ్గరకు పిక్‌నిక్కు వచ్చారు. అక్కడికి దగ్గరలోనే గుట్ట

వుంది. దాని పైగాన చిన్న చిన్న చెట్లున్నాయి. దాని పరిసరప్రాంతాల్లో వివిధరకాల చెట్లున్నాయి; అక్కడి దృశ్యాలు కనుల కింపుగా వున్నాయి. చల్లని ఆ ప్రశాంతమైన వాతావరణములోకి రాగానే విద్యార్థులందరికీ ఎంతో హాయి అనిపించింది. వారిలో కొందరు కబడి ఆడసాగారు. కొందరు కోతికొమ్మ ఆడసాగారు. ఇద్దరు విద్యార్థులు వేప చెట్టుక్రింద కూర్చుండి చదరంగం ఆడసాగారు. ఇంకో ఇద్దరు విద్యార్థులు మర్రిచెట్టుక్రింద కూర్చుండి పులిజూదం ఆడసాగారు. మరో ఇద్దరు విద్యార్థులు ఓనగుంటలు ఆడసాగారు. ఒకవిద్యార్థి గుండుపై కూర్చుండి డిటెక్టివ్ నవల చదవసాగాడు. కొందరు విద్యార్థులు ఆటలాడేవాళ్ళను చూడసాగారు.

మారుతి కబడి ఆటలో పాల్గొన్నాడు. అతడు 'కబడి, కబడ్డీ' అంటూ డ్యాన్సుచేస్తూ సరికొత్తవిధానంలో ఆడాడు. అతని ఆటను చూస్తున్నవాళ్ళంతా నవ్వారు. కబడ్డీ ఆటలో ఓడిపోయినతర్వాత అతడు చదరంగం ఆడేవాళ్ళదగ్గరకు వచ్చాడు. చదరంగం అనే ఆట ఒకటి వుంటుందనికూడా అతనికి ఇంతవరకు తెలియదు.

'ఒకవైపు నల్లనికాయలు, ఒకవైపు తెల్లనికాయలు ఎందుకు పెట్టారు? కాయలన్ని ఒకేవిధంగా లేవేమిటి?' అంటూ చదరంగం ఆడేవాళ్ళను ప్రశ్నించాడతడు.

ఒక ఆటగాడు ఆయాకాయలను చూపిస్తూ 'ఇవి ఏనుగులు, ఇవి గుర్రములు, ఇవి ఒంటెలు, ఇవి సైనికులు... ...' అంటూ చెప్పాడు. అవి నడిచేవిధానం, ఆట నియమములుకూడా చెప్పాడు.

అతడు అడిగినప్రశ్నలనే మళ్ళీ మళ్ళీ అడిగాడు ఆటగాళ్ళు విసుక్కున్నారు. మారుతి చిన్నబోయి అన్నాడు. 'మీరు ఈ కట్టెముక్కలను చూపించి గుర్రములనీ, ఏనుగులనీ, ఒంటెలనీ చెప్పినంతమాత్రమున నేనమ్మునంత తెలివితక్కువవాడను కాదు. ఈ గుర్రములు వడిగా పరుగెత్తగలవా? ఈ ఒంటెలు ఎడారులలో ప్రయాణం చేయగలవా? నేను తెలివి తక్కువవాడనని మీరు భావిస్తున్నారేమో! కాని అర్థం పర్థంలేని ఇలాంటి పిచ్చిఆట ఆడే మీరే తెలివితక్కువ వాళ్లు.

వాళ్ళు ఆటలో నిమగ్నమై యుండుటవల్ల మారుతి మాటలను పట్టించుకోలేదు. తర్వాత అతడు పులి జూదం

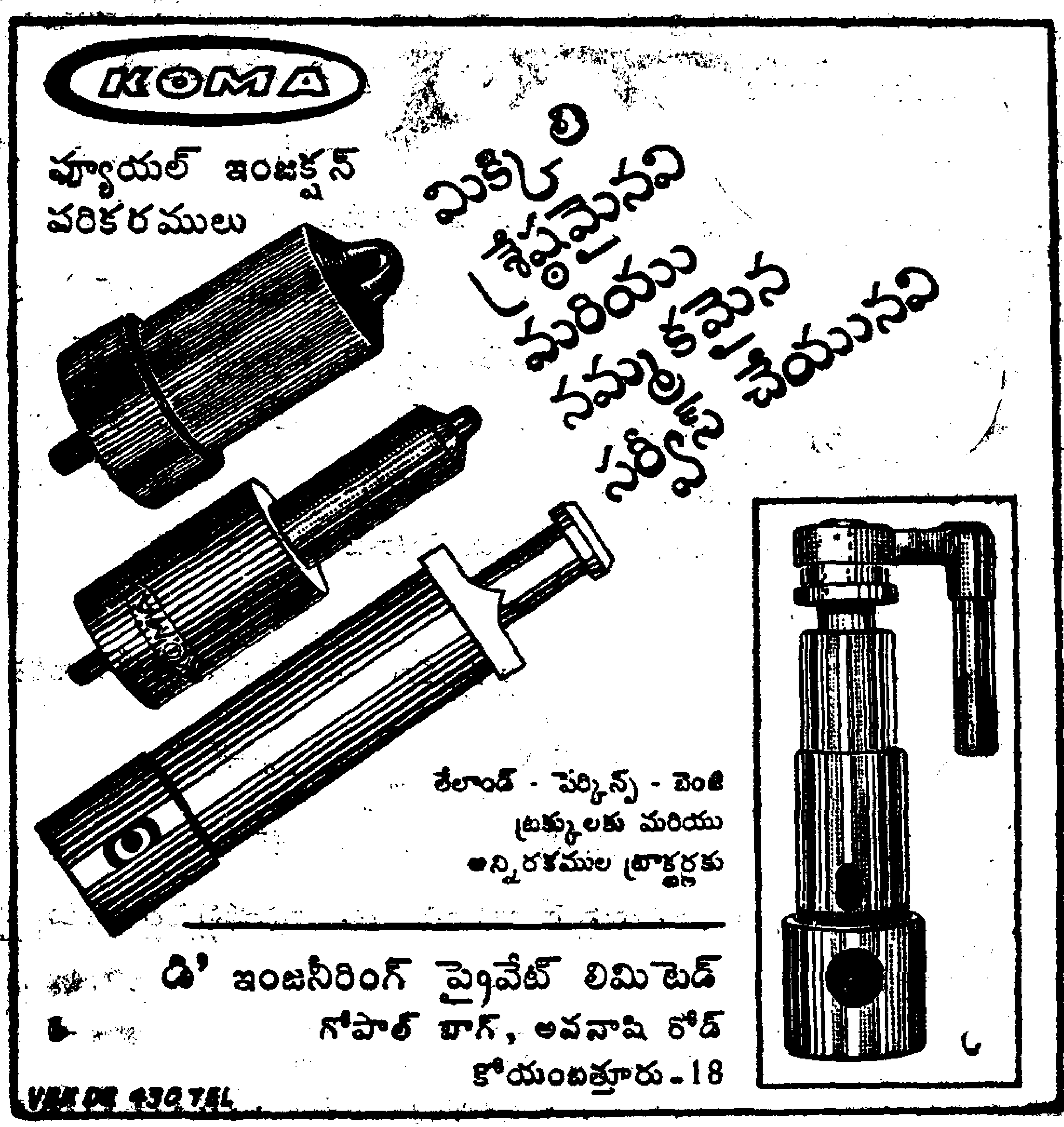

ఆదేవాళ్ళదగ్గరకు వెళ్ళాడు. వాళ్లు భూమిమీద గీతలు గీసి, రాళ్ళను మేకలుగా, గూనపెంకలను పులులుగా పెట్టి ఆడుతున్నారు.

అతనికి పులిజూదం ఆట ఏమాత్రం అర్థం కాలేదు. అతడు వాళ్ళమీదకూడా అనేకప్రశ్నలు వేశాడు. వాళ్లు సమాధానం చెప్పారు.

'రాళ్ళను మేకలుగానూ, గూనపెంకలను పులులుగానూ భావించునంతటి తెలివితక్కువ వాడను కాను' అన్నాడు. వాళ్ళు మాట్లాడలేదు, దాహం కావడంతో మారుతి నీళ్ళకోసం బయలుదేరాడు.

ఒకచోట ఊటనీరు కన్పించింది. అతడా నీటిదగ్గరకు నడుస్తుండగా కాలుజారి క్రిందపడ్డాడు. ఆ శబ్దంవిని ప్రక్కనేవున్న పొదలోనుండి కుందేలు పరుగెత్తసాగింది. మారుతిలేచి బట్టలు దులుపుకొని. పరుగెత్తుతున్న కుందేలునుచూచి వికృతంగా అరిచాడు. అతని అరపులు విని కుందేలు మరింతవేగంగా పరుగెత్తి కనుమరుగయింది. అతడు ఊటనీరు త్రాగాక స్నేహితులవద్దకు నడవసాగాడు. దారిలో ఓచోట గుండుమీద కోతి కూర్చుండివుంది. అతడు దానివైపు రాయి విసిరాడు. కోతి కోపంతో పరుగెత్తివచ్చి అతని అంగి చింపేసింది. అతడు భయంతో కేకలు వేశాడు. కోతి గంతులువేస్తూ పరుగుతీసింది.

మారుతి చినిగిన చొక్కాను చూచి స్నేహితులు అడిగారు. అంగి ఎలా చినిగింది?'

మారుతి జరిగిందంతా చెప్పాడు.

'నీది ఆకోతిది ఒక్కజాతేనోయ్. అది నిన్ను ప్రేమించినట్టుంది. అందుకే నీతో సరసాలాడింది. ప్రేమించిన ఆ కోతినే పెళ్ళిచేసుకో. కాయలు, పండ్లు తినచ్చు. చెట్టుమీద కాపురం చేయచ్చు' అన్నా డొకవిద్యార్థి. మిగతా విద్యార్థులు నవ్వుతూ మారుతిచుట్టు తిరుగుతూ చప్పట్లుకొడుతూ మారుతిని హేళనచేస్తూ పాటలు పాడారు.

'టిఫెన్లు తిందాం పదండి' అన్నా డొకవిద్యార్థి. విద్యార్థులంతా టిఫేన్ డబ్బాలు పట్టుకొని నదివైపు బయలుదేరారు. మారుతి అందరికంటే వెనుక నడుస్తున్నాడు. దారిలో ఒకచోట బావి వుంది, అతడా బావిదగ్గరకు రాగానే ఓ జీవి బావిలోకి దూకింది. అదిచూచి అతడు 'బావిలో టైగర్ దూకింది, బావిలో టైగర్ దూకింది' అంటూ కేకలు వేశాడు.

ఇద్దరు పిరికివాళ్లు భయంతో చాలాదూరం పరుగెత్తారు. అందరూ బావిలోకి తొంగిచూశారు. వాళ్లకు టైగర్ కనబడలేదు. కాని చేపలు, కప్పలు, పురుగులుమాత్రం కనబడ్డాయి.

'టైగరేది?' అన్నారు మిత్రులు. మారుతి ముఖంలోకి బావిలోకి మార్చి మార్చి చూస్తూ.

మారుతి చూపుడువ్రేలితో చూపించాడు. అతడు చూపించినప్రాంతములో పెద్ద కప్పవుంది. కాని టైగర్ లేదు.

'మారుతీ! నువ్వు టైగరంటున్నది ఆ కప్పనేనా?' అంటూ ప్రశ్నించా డొక విద్యార్థి.

'అవును. ఇంగ్లీషులో కప్పను టైగరేగా అనేది' అన్నాడు మారుతి.

'కప్పను ఇంగ్లీషులో ఫ్రాగ్ అంటారోయ్, టైగరంటే పెద్దపులి. నీతెలివి మండిపోను. ఒక్కొక్క తరగతిని రెండేసి మూడేసి సంవత్సరాలు చదువుతున్నావు. కప్పను ఇంగ్లీషులో ఏమంటారో తెలియదా?' అంటూ చివాట్లు పెట్టాడు ఒక మిత్రుడు.

TRADE MARK
MEXICO
KNITTING MILLS

ఎల్లప్పుడూ - మాచే తయారుచేయబడిన

- పాప్లిన్
- విజయ్
- సిల్వర్
- అనిన్
- బాబి
- రోలెక్స్

బనియన్లనే వాడండి. అవి బనియన్లకెల్లా అత్యుత్తమమైనది.

Phone: 22016

MEXICO KNITTING MILLS

43-A, Cauvery St—TIRUPUR - 638602

అందరూ ఇసుక తెప్పమీద కూర్చుండి టిపిన్లు తినడం ప్రారంభించారు.

మారుతి బజ్జీలపొట్లం విప్పి గుట్టమీదిచెట్లను చూస్తూ ఒక్కొక్క బజ్జీనే నోట్లో వేసుకొని నమిలి మ్రింగసాగాడు. ఒక కప్ప గంతులువేస్తూ వచ్చి బజ్జీలపై దుమికికూర్చుంది. అతడు బజ్జీకొరకు చేయిపెట్టగానే కప్ప అందింది. పరధ్యానలోవున్న అతడు దానిని నోట్లో వేసుకున్నాడు. అది వెనువెంటనే బయటకు దూకింది. మారుతి క్రింద దూకిన కప్పవైపు చూశాడు. మిత్రులు గొల్లున నవ్వారు. మారుతి వాళ్ళవైపుచూస్తూ కోపంతో అన్నాడు. 'నా బజ్జీలపైన కప్ప నెవరు పెట్టారోయ్.'

'కప్పకు కాళ్ళున్నాయోయ్. అదేవచ్చి నీ బజ్జీలమీద కూర్చుంది. తమరు పరధ్యానలో దానినే నోట్లో వేసుకున్నారు.' ఒకమిత్రుడు అభినయిస్తూ చెప్పాడు. మారుతి మాట్లాడలేదు.

టిపిన్లు తినడం ముగిసినతర్వాత అందరూ ఇంటిదారి పట్టారు.

మారుతి అంగీ మాసిపోయివుండడమే కాకుండా చినిగిపోయికూడా వుండడంతో రాధమ్మ అతనిని రకరకాల తిట్లతో దీవించింది.

* * *

రామశర్మ మాష్టారుకు ట్రాన్స్ఫర్ అయింది. అతనికి ఇవ్వడానికి విద్యార్థులు బహుమతులు కొనితెచ్చారు. వీడ్కోలు సమావేశం ఏర్పాటు చేయబడింది. అతనిని పొగడుతూ కొందరు విద్యార్థులు ఉపన్యసించారు.

మారుతి ఉపన్యసించడానికి వేదికమీదికి వచ్చాడు. 'ఆ... ఆ....అధ్యక్షమహాశయా! రామశర్మ ...గారు బదిలీఅయి వెళ్ళిపోతున్నందుకు సంతోషిస్తున్నాను. ఆయనగారు నన్ను పదేపదే తిడుతూ వుండేవారు. కొడుతూ వుండేవారు. అలాంటి మాష్టారు పోతున్నప్పుడు నాలాంటి విద్యార్థులు సంతోషించడంలో తప్పులేదని భావిస్తున్నాను. కొందరు టీచర్లు విద్యార్థులను తిట్టరు, కొట్టరు. పాఠాలు చెప్పుకుంటూ పోతారు. మరికొందరు మేష్టర్లు విద్యార్థులను తిట్టడంగానీ పాఠాలుచెప్పి విద్యార్థుల బుర్రలుచెడగొట్టడంగానీ చేయరు. మౌనంగా కూర్చుండడమో టేబుల్మీద తలపెట్టి నిద్రపోవడమో చేస్తుంటారు. చివరిసారిగా రామశర్మగారు నన్ను మరచిపోవద్దని సుఖసంతోషాలతో జీవించాలని కోరుకుంటూ ముగిస్తున్నాను.

అతడు ఉపన్యాసం ఇస్తుండగా కొందరు విద్యార్థులు అతనిని వేదికమీదినుండి దిగిరమ్మని సైగ చేశారు. రామశర్మగారి ముఖం వెలవెల పోయింది. తదుపరి కొంతమంది విద్యార్థులు రామశర్మ మాష్టారును పొగడుతూ ఉపన్యసించారు. అప్పుడు అతనిముఖం కొంత వికసించింది.

విద్యార్థులు రామశర్మ మాష్టారుకు పూలమాలలువేసి, బహుమతులు ఇచ్చారు. ప్రధానోపాధ్యాయుడు రామశర్మ మాష్టారును పొగడుతూ నాలుగుమాటలు మాట్లాడాడు. తదనంతరం రామశర్మ మాష్టారు ఉపన్యసించారు.

(సశేషం)

Regd. No. 6233

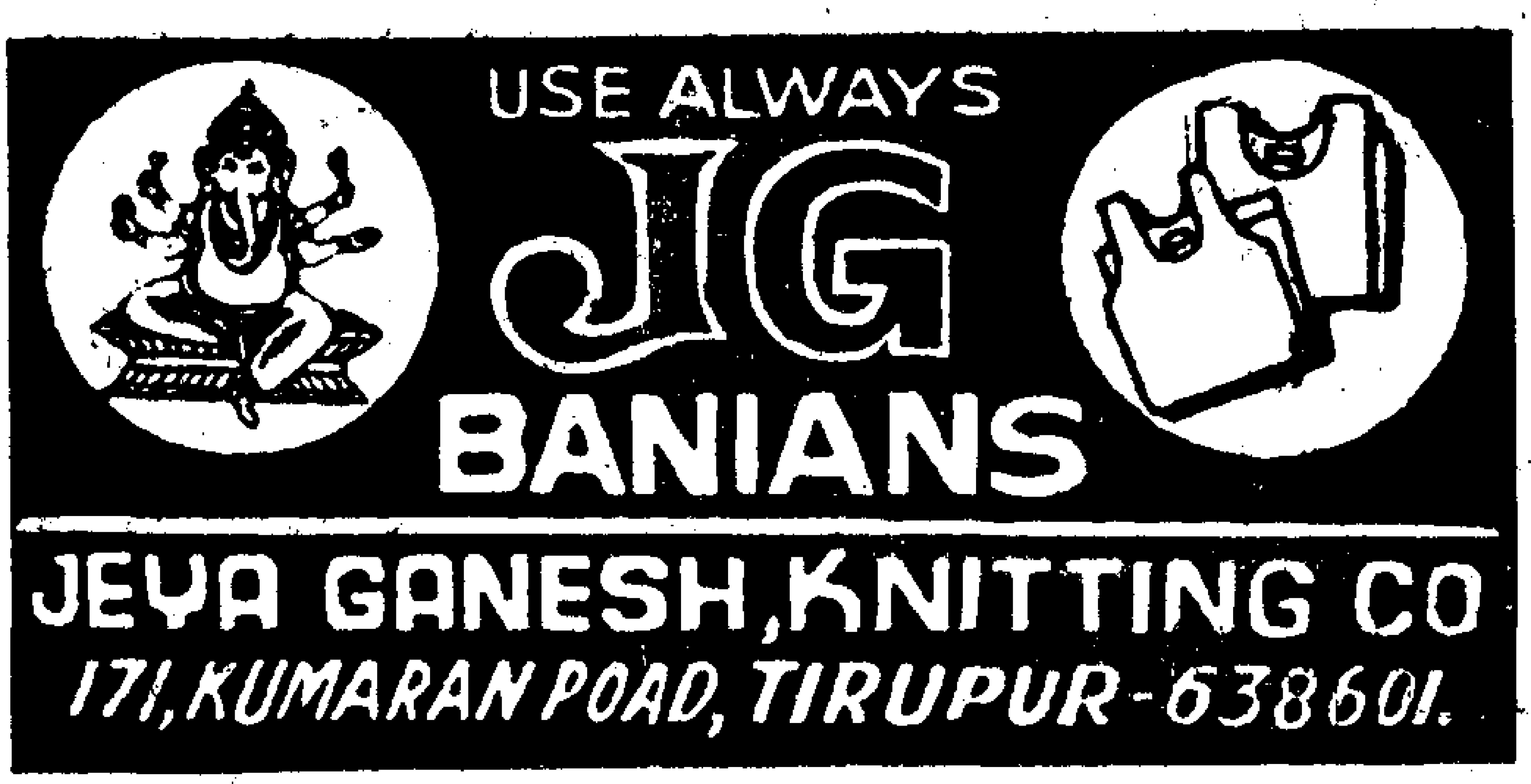

Phone : 21852

* కలర్ బనియన్లు. * ఢోరియా. * జెట్టీలు.